

Поєдинок

Євген Дудар

Сірий прокинувся від несамовитого гамору. Нащулив вуха, як антени радіолокаторів. Так і є. Облава.

Гамір наближався. Сірий підрахував: до ста загонщиків. Видать, мисливець приїхав не простий. Бо навіть сам лісничий гулюлюкає.

Нічого. Чим бундючніший мисливець, тим гірше стріляє.

"Треба тікати. Добре, що зайчиха в надійному місці. Може, якось вислизну. Не перший раз".

Що поробиш — закон природи! Ми гриземо капусту. Вони стріляють нас. Але знали б якусь міру. Я залишився один самець на все лісництво.

Годі. Треба виносити ноги.

Зробив обережний стрибок. Другий, третій. Зупинився. Сів на задні лапи. Спрямував вуха-локатори назад. Гулюлюкають, як скажені. Добре, що псів не чути.

Стрибнув далі.

Не спіши. Будь обережний. Скоро узлісся. Основне — не вискочити, як дурний з конопель.

Та-ак. Ще стрибок. Другий.

А ось машина. Він із рушницею. Друга машина. Другий.

Зупинись. За кущ. Оціни обстановку.

Серце калатає. Дурниця. На те воно й серце, щоб калатати. Крім заячого серця, ти маєш ще й заячі ноги.

Та-ак. Котрий з них начальник? Лівий. Бо байдужіший і спокійніший. Того не бійся. Той промаже. Бійся правого. Той з шкіри вилізе, щоб тебе вбити. А потім візьме за ноги й піднесе лівому. Мовляв, беріть, влучили ви.

Гулюлюкання близько. Не гарячкуй. Хай кажуть, що заєць боягуз. Може, й так. Але в такій ситуації! лев стане зайцем.

Уперед!

Ліворуч пролунало: бах, бах!

Праворуч: бах, бах!

Сірий шмигнув, як ракета.

Долинуло здалеку:

— Іване Петровичу, ви стріляли в лівого?

— Дурень! Я стріляв у середнього...

Щастя, подумав Сірий, що їм в очах двоїлось.